

Kırk İkinci Yağmurları

— ayşegülaşkim · 08 Kasım 2015

memleketimden uzakta
şiiir kaldırımlı
lale döşeli bahçelerden
insanların azalıp
hatıraların çoğaldığı sokaklardan
hüzün şarkıları duyulan evlerden geçiyorum

özlüyorum
güneşin tüm gücüyle
yana yakıla
çığlık çığığa yankıdığı zamanları
içimin aynasına dönüyorum
yüzüm sensin.

Kasım sağanaklarında
bir yağmur serinliğindeyim
toprağa bir filiz bırakıyorum

hayata gülümseyen
dar ağacı fırtınasından sağ çıkan
ölüme meydan okuyan
yüzüm sensin.

Senin kalbin yağmurdur diyerek
sırılsıklam geçiyorum yanından
ruhumda içrek bir şiiir
dökülüyor bir güle
kuş külleri serpili özgür toprağın
uzanıyorum tırnaklarımla
düşe düşe
deşe deşe
eşe eşe
işte oradasın Anne
aydınlık mevsimler vurmuş gözlerini
arşa uzanan dualar içinde

bir huzura beste olmuş nefesin
o kadar çok öpmüşüm ki yüreğinden
kırk ikindi yağmurları uğramış sana
yüzünde gül izi var anne